

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Křivancem v právní věci

žalobkyně: **Alena Tesařová**, narozena dne 14. 7. 1941,
bytem U Ryšánky 1532/17, 140 00 Praha 4,
právně zastoupena JUDr. Petrem Černickým, advokátem,
se sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČ 01312774,
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov,
právně zastoupena Mgr. Dušanem Sedláčkem, advokátem,
se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

žaloba o nahrazení projevu vůle,

takto:

- I. **Nahrazuje se** projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto Smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):
1. Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11, 130 00 Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to:
 - pozemek parc. č. 1517, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice,

na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Záboří u Českých Budějovic, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 1518, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Záboří u Českých Budějovic, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 2988/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Holašovice, obec Jankov;

- pozemek parc. č. 20/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 129/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 129/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 129/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 135/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 135/4, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice;

- pozemek parc. č. 1172/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 127, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Záboří;

- pozemek parc. č. 2599/13, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území České Budějovice 6, obec České Budějovice;

- pozemek parc. č. 54/11, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;

- pozemek parc. č. 71/7, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;

- pozemek parc. č. 591/5, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1021/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1054/5, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1054/6, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1090, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1108/10, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1152/29, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1181/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1208/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
 - pozemek parc. č. 1208/7, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou.
2. Alena Tesařová, narozená 14. 7. 1941, bytem U Ryšánky 17, 170 00 Praha 4, je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 zákona o půdě (dále jen „oprávněná osoba“).
3. Oprávněná osoba má na základě rozhodnutí:
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1102/12 ze dne 15. 10. 2012,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1345/12 ze dne 14. 11. 2012,
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1537/97 ze dne 16. 11. 2012,
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 927/96/1 ze dne 13. 9. 2013,
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 696/09 ze dne 11. 5. 2009,
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 3292/92/2 ze dne 20. 5. 2016,
- Státního pozemkového úřadu, č. j. SPU 510372/2017 Kav ze dne 18. 12. 2017, ve spojení s rozhodnutím Státního pozemkového úřadu č. SPU 598647/2017 Kav ze dne 21. 12. 2017,
- Státního pozemkového úřadu, č. j. SPU 567987/2017 Kav ze dne 18. 12. 2017, ve spojení s rozhodnutím Státního pozemkového úřadu č. SPU 598647/2017 Kav ze dne 21. 12. 2017,
- Státního pozemkového úřadu č. j. SPU 536229/2017 Kav ze dne 18. 12. 2017 ve spojení s rozhodnutím Státního pozemkového úřadu č. SPU 598647/2017 Kav ze dne 21. 12. 2017,
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 750/10 ze dne 14. 4. 2010, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 41 C 137/2010-1309 ze dne 4. 5. 2016, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, č. j. 24 Co 140/2016-351, ze dne 25. 8. 2016,
- Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 380/09 ze dne 27. 3. 2009, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, č. j. 11 C 221/2009-216 ze dne 12. 11. 2013, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 24 Co 236/2014-306 ze dne 18. 5. 2015,

nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky jí v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě nevydané.

4. Státní pozemkový úřad k uspokojení nároku oprávněné osoby na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí do vlastnictví oprávněné osoby tyto pozemky:
 - pozemek parc. č. 1517, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Zábोří u Českých Budějovic, obec Zábоří;
 - pozemek parc. č. 1518, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Zábоří u Českých Budějovic, obec Zábоří;
 - pozemek parc. č. 2988/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Holašovice, obec Jankov;

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- pozemek parc. č. 20/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 129/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 129/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 129/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 135/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 135/4, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice;
- pozemek parc. č. 1172/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 127, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Lipanovice, obec Zábory;
- pozemek parc. č. 2599/13, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území České Budějovice 6, obec České Budějovice;
- pozemek parc. č. 54/11, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 71/7, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 591/5, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České

Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;

- pozemek parc. č. 1021/2, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1054/5, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1054/6, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1090, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1108/10, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1152/29, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1181/1, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1208/3, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemek parc. č. 1208/7, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou,

a oprávněná osoba tyto pozemky přijímá.

- II. V části, v níž se žalobkyně domáhala nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona o půdě, a to:

- pozemku parc. č. 210/45 se spoluvlastnickým podílem 2/16 pozemku, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro

Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 477, v katastrálním území Lužnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;

- pozemku parc. č. 210/46 se spoluvlastnickým podílem 2/16 pozemku, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 477, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1032/1 se spoluvlastnickým podílem 2/16 pozemku, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 477, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1032/2 se spoluvlastnickým podílem 2/16 pozemku, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 477, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1032/3 se spoluvlastnickým podílem 2/16 pozemku, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 477, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/12 zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/13, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/14, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/15, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/16, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/17, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 54/18, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- pozemku parc. č. 210/4, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1011/4, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 1002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1011/5, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1011/11, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1014/5, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1014/18, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1014/22, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1052/5, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1068/11, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1069, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 10181/10, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 10181/11, zapsaného v evidenci katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;

- pozemku parc. č. 1181/12, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1181/13, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou;
- pozemku parc. č. 1181/14, zapsaný v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, na listu vlastnictví č. 10002, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, obec Hluboká nad Vltavou,

se žaloba zamítá.

III. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 118 340 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou k soudu, ve znění pozdějšího částečného zpětvzetí, domáhala vydání rozhodnutí, jímž by byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1999 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“), a to pozemků blíže specifikovaných ve výrocích I. a II. tohoto rozsudku. K odůvodnění uplatněného nároku žalobkyně v žalobě rozvedla následující skutková tvrzení. Rozhodnutími ve výroku I. uvedených pozemkových úřadů bylo rozhodnuto mimo jiné o restitučních nárocích žalobkyně na vydání pozemků, blíže specifikovaných v uvedených rozhodnutích, tak, že žalobkyně nebyla určena jejich vlastníci z důvodu překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě. Žalobkyně je ve smyslu ustanovení § 4 zákona o půdě osobou oprávněnou k uplatňování restitučních nároků. O převod tzv. náhradních pozemků z vlastnictví státu do svého vlastnictví náhradou za pozemky v restituci nevydané žalobkyně usiluje delší dobu. Neměnná argumentace žalované je taková, že žalobě o nahrazení projevu vůle nemůže být vyhověno a má být zamítnuta z důvodu, že tzv. náhradní pozemky lze převést na oprávněné osoby pouze v rámci veřejné nabídky, tedy, že převod mimo tuto veřejnou nabídku není možný. Tento argument je podle žalobkyně již v současnosti překonán mimo jiné rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 3767/2009. Dále žalobkyně poukazovala na nález Ústavního soudu ČR, sp. zn. III. ÚS 495/02, který se mimo jiné vyjadřoval k otázce liknavosti. Podle žalobkyně je současná praxe taková, že na území hlavního města Prahy nejsou ve veřejné nabídce nabízeny žádné pozemky. Žalobkyně má nárok domáhat se vůči žalované takových pozemků, které budou svou kvalitou, polohou i velikostí odpovídat pozemkům nevydaným. Žalovaná jako státem pověřená osoba musí splnit jednoznačný zákonný příkaz a musí nést odpovědnost za prodlení s plněním svých závazků jako každý jiný dlužník (k tomu viz nález ÚS ČR pod sp. zn. I. ÚS 125/10). Nabídka žalované neodpovídá zákonným požadavkům a soudní judikatuře a tento postup žalované lze označit za liknavý a svévolný, když v součtu všech pozemků nabízených ve veřejné nabídce na území hlavního města Prahy nemůže být ani zdaleka uspokojen nárok jednoho restituenta. Žalovaná restituční nároky prvorestitucentů plošně oceňuje jako ornou půdu bez ohledu na to, že mnohdy již ze samotného rozhodnutí Ministerstva zemědělství – pozemkového úřadu Praha plyne, že nevydané pozemky byly vykupovány pro výstavbu. Žalobkyně si nechala své restituční nároky ocenit znaleckými posudky

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

doc. Ing. Jana Rysky, CSc., kdy znaleckým posudkem č. 2321/20/IV/2016 byly restituční nároky žalobkyně oceněny na částku 325 666 Kč (podíl 4/6), znaleckým posudkem č. 2321/20/III/2016 byly restituční nároky žalobkyně oceněny na částku 125 666 Kč (podíl 4/6), znaleckým posudkem č. 2321/20/II/2016 byly restituční nároky žalobkyně oceněny na částku 1 639 934 Kč (podíl 4/6), znaleckým posudkem č. 2321/20/I/2016 byly restituční nároky žalobkyně oceněny na částku 356 714 Kč (podíl 4/6) a znaleckým posudkem č. 2181/06/III/2013 byly restituční nároky žalobkyně oceněny na částku 1 502 170 Kč (podíl 4/6). Znalcem byly pozemky nevydané žalobkyni oceněny jako pozemky stavební, neboť tyto pozemky byly v době výkupu již určeny k zastavění. Výše uvedenými znaleckými posudky jsou oceněny restituční nároky žalobkyně částkou 3 950 150 Kč. Odvolací soudy opakovaně tuto výši nároku žalobkyně z oceněných rozhodnutí potvrdily jako správnou. Z těchto oceněných rozhodnutí byl restituční nárok žalobkyně uspokojen ve výši 3 608 882,70 Kč a neuspokojený nárok z oceněných rozhodnutí je 341 267,30 Kč. Novější restituční nároky si žalobkyně nechala ocenit znaleckým posudkem č. 1982-50/2018 znalkyní Ing. Lucií Cihelkovou, v důsledku kterého se navýšil její restituční nárok o další částku 3 485 621,32 Kč, celkem tedy na částku 7 435 771,32 Kč (3 950 150 Kč + 3 485 621,32 Kč). Toto navýšení restitučního nároku na podkladě posudku Ing. Cihelkové jako správné potvrdil i odvolací soud, konkrétně Krajský soud v Praze pod sp. zn. 26 Co 94/2019. Navíc byl nově ještě znalecky oceněn jeden odňatý pozemek (dosud neoceněný), a to znaleckým posudkem vypracovaným znalkyní Ing. Lucií Cihelkovou pod číslem 2138-68/2019, kdy jde o pozemek par. č. 2014/288 v k.ú. Chodov, který byl oceněn na částku 241 500 Kč, přičemž žalobkyně má nárok na 4/6 z této ceny, tedy na částku 161 000 Kč. Celkový restituční nárok žalobkyně činí 7 596 771,32 Kč (3 950 150 Kč + 3 485 621,32 Kč + 161 000 Kč) a dosud neuspokojený nárok z tohoto činí 3 987 888,62 Kč (7 596 771,32 Kč – 3 608 882,70 Kč). Ohledně oceňování nevydaných pozemků žalobkyně poukázala na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu, podle které za tyto pozemky je třeba osobě oprávněné poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu, byť byly v době převodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské. Dokumenty, kterými žalobkyně prokazuje stavební charakter nevydaných pozemků v době přechodu na stát, jsou kupní smlouva ze dne 13. 12. 1971, ve které se konstatuje, že nevydané pozemky byly vykoupeny pro potřeby výstavby Jižního města a dále rozhodnutí o umístění stavby ze dne 27. 8. 1971. Tedy již v době přechodu pozemků na stát byly pozemky určeny k zastavění. Restituce žalobkyně ani po 23 letech není skončena. Žalovaná o všech restitučních výzvách, které žalobkyně uplatnila již v roce 1992, rozhodla až na konci roku 2017, kdy nevydané pozemky opět ocenila v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR a žalobkyni opět prakticky vyloučila z možnosti uspokojení jejího restitučního nároku. Žalobkyně stále sleduje nabídku pozemků na internetových stránkách žalované, avšak veřejné nabídky nemají takové kvalitativní i kvantitativní parametry, aby byla poskytnuta v co možná nejkratší době a nejširšímu okruhu oprávněných osob. Přetrvává stav, kdy na úkor oprávněných osob jsou žalovanou uspokojovány jiné nároky, které nemají prioritu. Žalobkyně příkladmo uvedla kauzu Xaverov a.s., kauzu JUDr. Miloše Červenky, kauzu Antonína Háka, kauzu Ing. Rostislava Kopeckého, nebo také závěry kontroly NKÚ. Z výše uvedeného je podle žalobkyně zřejmá nejen liknavost žalované a diskriminace oprávněných osob, ale i svévole žalované, která nese vinu na tom, že nabídka náhradních pozemků je omezena, neboť se v minulosti opakovaně nechovala jako správný hospodář a dopustila převod pozemků na osoby, které neměly žádný právní nárok. Žalobkyně předložila a označila řadu rozhodnutí soudů, které opakovaně pravomocně konstatovaly, že se žalovaná k žalobkyni jako prvorestituentce chová liknavě a při vyřizování jejích restitučních nároků postupuje svévolně. Žalovaná neuspěla proti žalobkyni ani u Nejvyššího soudu ČR, který její dovolání odmítl.

2. Žalovaná navrhovala, aby byla žaloba zamítnuta. Nesouhlasila s tvrzením žalobkyně, že odňaté pozemky mají být oceněny jako pozemky stavební a ocenění tak, jak jej předkládá žalobkyně, považovala žalovaná za nesprávné. Nevydaný pozemek by měl být oceněn podle stavu pozemku vedeného v evidenci nemovitostí v době jeho převzetí státem. Samotné uvedení účelu výkupu Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

pozemků stavební charakter pozemků bez dalšího nezakládá. Rovněž tak prokazování údajného stavebního charakteru pozemků směrným plánem je zcela chybné. Pokud jde o usnesení Rady NV hl.m. Prahy č. 397 ze dne 28. 9. 1968 o schválení podrobného územního plánu Jižního města v Praze 4, pak toto obsahuje pouze obecné ustanovení o schválení výstavby v blíže nespecifikovaném území. Ke znaleckým posudkům znalce Doc. Ing. Rysky žalovaná uvedla, že sporuje ocenění nevydaných pozemků, tedy závěr znalce o tom, že pozemky lze vůbec jako stavební ocenit. Žalovaná evidovala restituční nároky žalobkyně z titulu rozhodnutí 1-5 v celkové výši 154 570,48 Kč. Tyto nároky jsou již jednoznačně přecherpaný, když na základě nároků za nevydané pozemky podle rozhodnutí 1 – 5 již žalobkyně čerpala celkem 4 290 334,90 Kč. Argumentaci ohledně nesprávnosti ocenění pozemků žalovaná vztáhla i na pozemky z titulu rozhodnutí 6-11. Dále žalovaná poukázala na to, že přecíslení nároků z rozhodnutí 6 – 11 se žalobkyně nikdy nedomáhala a na její straně tak chybí nezbytná součinnost, která byla předpokládána při vydání rozhodnutí ohledně nároků z rozhodnutí 1-5 (PÚ 1102/12, PÚ 1345/12, PÚ 1537/97, PÚ 927/96/1, PÚ 696/09). Pokud se žalobkyně nedomáhala přecíslení nároků z titulu rozhodnutí 6 – 11, nelze dojít k závěru, že ve vztahu k těmto lze být jen uvažovat o jakémkoliv nekorektním přístupu ze strany žalované. Pozemky žalobkyni nevydané z titulu rozhodnutí 6 – 11 (PÚ 3292/92/2, SPU 510372/2017Kav, SPU 567987/2017Kav, SPU 536229/2017Kav, PÚ 750/10, PÚ 380/09), mají být oceněny částkou v celkové výši 261 968,14 Kč a ocenění žalobkyně stanovující částku 3 485 621,32 Kč je zjevně nesprávné. Podle žalované vůbec nebyly splněny podmínky pro podání žaloby. Poukazovala dále na to, že žaloba o nahrazení projevu vůle k převodu náhradního pozemku je výjimečným postupem, kdy kumulativními podmínkami tohoto postupu jsou dlouhodobá aktivní leč marná snaha oprávněné osoby získat náhradní pozemek ve veřejných nabídkách a kvalifikovaný nezákonný postup žalované vůči oprávněné osobě při tomto jejím snažení. Předžalobní výzva žalobkyně nemá oporu v zákoně v tom směru, že žalobkyně se ve své podstatě domáhá nabídky na vydání náhradních pozemků cestou mimo veřejnou nabídku, když takový postup je nezákonný a vůči jiným oprávněným osobám diskriminační. Žalovaná má povinnost uplatňovat ke všem restituentům rovnocenný přístup, tj. náhradní pozemky může vydávat pouze na základě účasti ve veřejných nabídkách. Podle žalované se žalobkyně v předžalobní upomínce neoprávněně domáhá „přecíslení“ jejího restitučního nároku na částku 1 502 167 Kč z titulu rozhodnutí č. 5. Žalovaná však nemůže ad hoc svévolně přecíslovat řádně evidované nároky restituentů jen na základě jejich žádosti. K dlouhodobosti restitučního řízení žalovaná uvedla, že restituční procesy lze rozdělit na dvě fáze, a to na první fázi, kdy jde o veřejnoprávní vztah, v němž je rozhodováno v rámci správního řízení o samotné existenci a výši restitučního nároku, a na fázi druhou, kdy jde o vztah soukromoprávní, kdy v případě liknavosti žalované jako dlužníka oprávněné osoby v rámci této fáze je obranou právě žaloba na nahrazení projevu vůle. Podle názoru žalované hodnocení doby, po kterou trvá restituční řízení před vydáním rozhodnutí o restitučních nárocích, není v pravomoci obecných soudů zkoumat. Rozhodným okamžikem je zde vydání rozhodnutí žalované, z něhož je odvozován restituční nárok žalobkyně, a nikoliv doba předcházející. Žalovaná dále poukázala na to, že žalobkyně se pouze jedenkrát účastnila veřejné nabídky před 14 lety dne 30. 11. 2006, kdy v této pouze z důvodu nízké nabídkové ceny neuspěla. Následně se žalobkyně již nikdy řádně o uspokojení tohoto zákonnou cestou nepokoušela. Pokud se pak žalobkyně veřejných nabídek později účastnila, tak zcela vědomě uplatňovala restituční nároky ve vyšší než evidované výši a musela si tedy být vědoma, že žalovaná bude muset takové neadekvátní nabídky odmítnout. Podle názoru žalované se žalobkyně mohla a měla účastnit veřejných nabídek stran jejího nároku alespoň ve vyšší evidované žalovanou a její pasivitu tak je nutno hodnotit jako nedostatek součinnosti. Žalovaná dále namítala, že žalobkyně se podanou žalobou domáhá také vydání pozemků, u nichž není žalovaná 100 % vlastníkem, nýbrž je vlastníkem jen malé části, konkrétně ve velikosti podílu 2/16. Vydání spoluvlastnických podílů je podle žalované v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu, neboť překážka může spočívat v bezobtěžném výkonu práv nového spoluvlastníka, v zákonném předkupním právu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

spoluvlastníků, v obtížném výkonu práv žalobkyně coby nového spoluvlastníka. Výše spoluvlastnického podílu, jehož vydání se žalobkyně domáhá, tak je zcela nedostatečná, neboť by žalobkyni překážela v případném zemědělském hospodaření s těmito pozemky.

3. V doplňujícím vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v současné době celková výše uspokojeného restitučního nároku žalobkyně v rámci všech dříve proběhnuvších soudních řízení činí 5 303 290,28 Kč. Pokud by žalobkyně vycházela z výše restitučního nároku žalobkyně uváděné v částce 7 596 771,32 Kč, tak by celková výše zbylého restitučního nároku podle ocenění žalobkyně po vyčerpání činila 2 293 481,04 Kč (výpočet této částky byl v průběhu řízení učiněn stranami nesporným). V tomto podání se žalovaná blíže vyjádřila k jednotlivým pozemkům, jejichž vydání se žalobkyně domáhá, kdy uvedla skutková tvrzení ve smyslu toho, o jaký druh pozemku se jedná, zde je u konkrétního pozemku zjištěna překážka pro převod pozemků, zda je podle názoru žalované pozemek pro převod nevhodný, přičemž zopakovala své námitky ohledně převodu spoluvlastnického podílu ke konkrétním pozemkům v katastrálním území Líšnice u Kostelce (pozemky parc. č. 210/45, parc. č. 210/46, parc. č. 1032/1, parc. č. 1032/2 a parc. č. 1032/3), a poukazovala v této souvislosti rovněž na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, podle které by převoditelnost spoluvlastnických podílů měla být kromě hlediska bezobtížného výkonu práv nového spoluvlastníka poměřována též zákonným předkupním právem spoluvlastníků ve smyslu ustanovení § 1124 o.z.. K dalším pozemkům, tedy k těm, u kterých není u žalované evidován jen spoluvlastnický podíl, žalovaná mimo jiné uvedla a k nim doložila, jaká byla u jednotlivých pozemků znalecky určena jejich hodnota a současně, zda a jaká překážka pro převod jednotlivých pozemků byla zjištěna. K pozemkům v katastrálním území Líšnice u Kostelce žalovaná namítala, že tyto pozemky jsou pro převod nevhodné, neboť se jedná o pozemky, kterých se týkají komplexní pozemkové úpravy (dále také i jen KoPÚ), které již byly zahájeny, nicméně do katastru nemovitostí nebyla dosud zapsána poznámka o jejich zahájení. K pozemkům s par. č. 1011/4, parc. č. 1011/5, parc. č. 1011/11, parc. č. 1014/2, parc. č. 1014/18, parc. č. 1014/22, parc. č. 1068/11 a parc. č. 1069, žalovaná dále uvedla, že se jedná o pozemky, které jsou součástí biocentra „Skleník“, potažmo že některé z pozemků jsou vypuštěný rybník, kdy tyto pozemky v současnosti plní funkci zachycování vody v krajině, kdy vzhledem k charakteru pozemku vyvstává otázka, zda lze pozemek zemědělsky obhospodařovat.
4. V návaznosti na vyjádření žalované obsahující popis zjištěných překážek pro vydání pozemků a v návaznosti na důkazy, které k těmto zjištěním žalovaná doložila, vzala žalobkyně částečně žalobu ohledně některých pozemků zpět. Žalovaná s částečným zpětvzetím žaloby souhlasila, soud proto v této části řízení postupem podle § 96 o.s.ř. zastavil.
5. K výzvě soudu, zda žalovaná přecenila restituční nároky žalobkyně ve smyslu znaleckých posudků doc. Ing. Rysky a Ing. Cihelkové, zda je žalovaná připravena restituční nároky žalobkyně podle uvedených znaleckých posudků přecenit a zda, pokud má žalovaná za to, že restituční nárok žalobkyně je přečerpan, a jak se za této situace mohla žalobkyně účastnit veřejných nabídek, pakliže žalovaná odmítala a odmítá restituční nárok žalobkyně přecenit, žalovaná uvedla, že eviduje nárok žalobkyně jako přečerpaný a z tohoto důvodu se žalobkyně v současné době nemůže účastnit veřejných nabídek. V minulosti se žalobkyně mohla účastnit veřejných nabídek, dokud její nárok nebyl přečerpan.
6. Mezi stranami bylo nesporné, že výše hodnoty pozemků, jež dosud byly na žalobkyni převedeny, činí 5 303 290,28 Kč, a že, bude-li soud vycházet ze znaleckých posudků doc. Ing. Rysky a Ing. Cihelkové, zbývá k uspokojení restitučního nároku žalobkyně částka ve výši 2 293 481,04 Kč.
7. Úvodem dalšího odůvodnění soud poznamenává, že zamítl návrhy žalované na provedení důkazů veřejnými nabídkami pozemků, neboť takové důkazy považoval za nepodstatné pro posouzení důvodnosti uplatněného nároku. Projednávané věci totiž předcházela celá řada soudních řízení mezi týmiž účastníky, ve kterých byly posuzovány restituční nároky žalobkyně na vydání pozemků ve vlastnictví státu cestou nahrazení projevu vůle, kdy byla dostatečně důkladně Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

vyřešena předběžná otázka o postupu žalované vůči žalobkyni co do liknavosti a dostatečné snažení žalobkyně domoci se uspokojení svých nároků cestou zákona, jakož i další předběžná otázka týkající se způsobu ocenění nevydaných pozemků jako pozemků stavebních. Soud tak poukazuje především na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vydané pod sp. zn. 28 Cdo 2040/2017, kde se dovolací soud zabýval správností hodnotících závěrů soudů nižších stupňů o tom, že postup státu vůči žalobkyni lze označit přinejmenším za liknavý, když stát (tedy žalovaná) i přes aktivní přístup žalobkyně, tedy žádosti o přecenění restitučního nároku a opakované výzvy k vydání náhradních pozemků, bez ospravedlitelného důvodu stěžoval uspokojení tohoto nároku předpokládaným zákonným způsobem tím, že nesprávně ocenil nároky žalobkyně jako oprávněné osoby. Cena nevydaných pozemků byla prokázána znaleckým posudkem, který nebyl respektován a stát se tak ocitl v mnohaletém prodlení s uspokojením nároků žalobkyně, které byly deklarovány již v rozhodnutích Pozemkového úřadu z roku 2009, resp. z roku 2012 a 2013. Nejvyšší soud dále uvedl, že nelze spravedlivě požadovat po žalobkyni dalších účastí na veřejných nabídkách a je namístě vyhovět žalobě o vydání konkrétního pozemku. S přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu vydanému pod sp. zn. I. ÚS 2742/07 nelze odhlédnout od okolností, při opakovaném posuzování jedné a téže předběžné otázky soudem v jiném řízení, za nichž byla vyřešena v předchozím řízení a nelze nebrat do úvahy legitimní očekávání účastníka obou řízení, že akt státu jednou vyslovený je platný, a to včetně řešení předběžné otázky podstatné pro vlastní výrok rozhodnutí. Uvedená argumentace odpovídá ustanovení § 13 obč. zákoníku, podle kterého každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut, a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích. V projednávané věci jde o případ, kdy na základě naprosto shodných skutkových tvrzení žalobkyně týkajících charakteru odňatých pozemků a jejich ocenění a za naprosto shodných tvrzení žalované, na nichž staví svoji obranu, která byla v převážné většině předchozích řízení vedených mezi účastníky soudy odmítnuta jako nedůvodná, se žalobkyně domáhá vydání dalších náhradních pozemků. Jelikož tedy soud považuje otázku liknavého, ba až svévolného postupu žalované při uspokojování restitučního nároku žalobkyně, za jednoznačně vyřešenou a jelikož soud považuje za jednoznačně vyřešenou i otázku charakteru nevydaných pozemků coby pozemků stavebních a otázku správnosti jejich ocenění žalobkyní předkládanými znaleckými posudky, považoval za nadbytečné rozmnožovat důkazní materiál prováděním důkazů navržených žalovanou k prokázání, jaké pozemky byly žalovanou zařazeny do veřejných nabídek a k prokazování tvrzení, že restituční nárok žalobkyně nebyl uspokojen pro nedostatečnou součinnost ze strany žalobkyně.

8. Mezi účastníky bylo nesporné, že ke dni rozhodnutí tohoto soudu byl nárok žalobkyně uspokojen formou náhradních pozemků v celkové hodnotě 5 303 290,28 Kč, a to:

- rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 14. 1. 2016, č.j. 8 C 30/2016-625 v hodnotě 325 596 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 20. 9. 2016, č.j. 5 C 126/2015-357, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, č.j. 17 Co 514/2016-390 v hodnotě 354 153 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 9. 2. 2017, č.j. 10 C 49/2016-512, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, č.j. 22 Co 192/2017-620, v hodnotě 77 218 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 15. 6. 2017, č.j. 20 C 8/2017-400 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2018, č.l. 27 Co 409/2017-486, v hodnotě 850 594 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 13. 9. 2017, č.j. 8 C 306/2016-225, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2018, č.j. 26 Co 396/2017-256, v hodnotě 30 380 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 17. 7. 2017, č.j. 7 C 31/2017-665, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2017, č.j. 28 Co 366/2017-766, v hodnotě 127 229 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 21. 12. 2018, č.j. 9 C 207/2018-570, v hodnotě 253 186 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 7. 6. 2019, č.j. 4 C 159/2018-158 v hodnotě 353 173 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 16. 9. 2019, č.j. 3 C 42/2017-776, v hodnotě 239 021,58 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 12. 2. 2019, č.j. 6 C 134/2018-570 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č.j. 26 Co 94/2019-600, v hodnotě 89 257,65 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 11. 9. 2019, č.j. 4 C 46/2019-900, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 11. 2019, č.j. 7 Co 1491/2019-981 ve výši 398 268,70 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Jičíně ze dne 16. 9. 2019, č.j. 3 C 42/2017-776 v hodnotě 239 021,58 Kč,
- rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 19. 10. 2017, č.j. 7 C 254/2015-758, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2018, č.j. 19 Co 21/2018-802, v hodnotě 1 192 258 Kč.

9. Dále je možné poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vydané pod sp. zn. 28 Cdo 2067/2020, v němž Nejvyšší soud uvádí, že byť řešení předběžných otázek není pro soudy v dalších řízeních závazné, nebylo v dané věci možné rozumně očekávat, že by dovolací soud rozhodl odlišně než v jiných sporech mezi týmiž účastnicemi řízení založených na totožných správních rozhodnutích o nahrazení projevu vůle k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu náhradních pozemků za pozemky, které nebyly žalobkyni vydány, kdy jako nepřipustné bylo jiným rozhodnutím (sp. zn. 28 Cdo 2040/2017) odmítnuto dovolání žalované, v němž žalovaná uplatnila totožné námitky jako v nyní posuzované věci, včetně námítky, že odňaté zemědělské pozemky, které byly zastavěny až po jejich převzetí státem, měly být oceněny jako pozemky zemědělské a nikoliv stavební, neboť dovolací soud jednak nepovažoval za nepřiměřený závěr odvolacího soudu, že žalovaná postupovala při uspokojování restitučního nároku žalobkyně liknavě, a dále že ustálené rozhodovací praxi dovolacího soudu koresponduje rozhodnutí odvolacího soudu i v závěrech o výši uplatněných restitučních nároků respektujících východisko, podle něhož pozemky, které byly v době přechodu na stát evidovány jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě, je třeba ocenit jako pozemky určené pro výstavbu ve smyslu § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., když byly v době převodu na stát nejenže určeny k zastavění územním plánem z roku 1969, ale především bylo na tyto pozemky v dané době již několik měsíců vydáno rozhodnutí o umístění stavby.
10. Soud ve věci provedl důkazů listinami, dále pak výpovědi svědků Františka Touška a Růženy Matoušové, a z provedených důkazů zjistil následující skutečnosti.
11. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 15. 10. 2012, č.j. PU 1102/12, soud zjistil, že podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb. oprávněné osoby Alena

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou vlastníci nemovitostí podle PK části parcely č. 198/1 o výměře 1954 m² v k.ú. Chodov.

12. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 14. 11. 2012, č.j. PU 1345/12, soud zjistil, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě tak, že oprávněné osoby Alena Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou vlastníci nemovitostí PK části parcelní č. 318 o výměře 300 m² a podle EN části parcelní číslo 1368 o výměře 454 m², vše v k.ú. Chodov.
13. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 16. 11. 2012, č.j. PU 1357/97, soud zjistil, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě tak, že oprávněné osoby Alena Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou vlastníci nemovitostí podle PK části parc. č. 267 o výměře 6 134 m², podle PK části parcelní číslo 228 o výměře 3 697 m², podle PK části parcely č. 389 o výměře 254 m² vše v k.ú. Chodov.
14. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 11. 5. 2009, č.j. PU 696/09, soud zjistil, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě tak, že oprávněné osoby Alena Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou vlastníci nemovitostí podle PK části parc. č. 226 o výměře 6274 m², podle PK části parc. č. 229 o výměře 2739 m², vše v k.ú. Chodov.
15. Z Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 13. 9. 2013, č.j. PU 927/96/1, soud zjistil, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě tak, že oprávněné osoby Alena Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou vlastníci nemovitostí podle PK části parcely č. 273/2 o výměře 897 m², podle PK části parcely č. 261 o výměře 2561 m², podle PK části parcely č. 285/2 o výměře 749 m², vše v k.ú. Chodov.
16. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 20. 5. 2016, č.j. PU 3292/92/2 soud zjistil, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě tak, že oprávněné osoby Alena Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou vlastníci nemovitostí podle PK části parcely č. 321 o výměře 5339 m², podle PK části parcely č. 466/1 o výměře 7 m², podle PK části parcely č. 306 o výměře 741 m² vše v k.ú. Chodov.
17. Z Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 18. 12. 2017, č.j. SPU 510372/2017Kav ve spojení s rozhodnutím ze dne 21. 12. 2017, č.j. SPU 598647/2017Kav, soud zjistil, že bylo rozhodnuto, že žalobkyně (podíl 4/6) není vlastníci nemovitostí podle PK parc. č. 244 o výměře 1871 m², podle PK parc. č. 249 o výměře 6408 m² a podle EN parc. č. 1367 o výměře 1060 m², vše v k.ú. Chodov.
18. Z Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 18. 12. 2017, č.j. SPU 567987/2017Kav ve spojení s rozhodnutím ze dne 21. 12. 2017, č.j. SPU 598647/2017Kav, soud zjistil, že bylo rozhodnuto, že žalobkyně (podíl 4/6) není vlastníci nemovitostí podle PK parc. č. 320 o výměře 2214 m² v k.ú. Chodov.
19. Z Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 18. 12. 2017, č.j. SPU 536229/2017Kav ve spojení s rozhodnutím ze dne 21. 12. 2017, č.j. SPU 598647/2017Kav soud zjistil, že bylo rozhodnuto tak, že žalobkyně není vlastníci nemovitostí podle PK parc. č. 374/1 o výměře 2589 m², podle PK parc. č. 375/1 o výměře 235 m², vše v k.ú. Chodov.
20. Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 14. 4. 2010, č.j. PU 750/10, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. 5. 2016, č.j. 41 C 137/2010-309 a s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2016, č.j. 24 Co 140/2016-351 soud zjistil, že bylo určeno, že žalobkyně (podíl 4/6) není vlastníci s pozemku podle KN parc. č. 2014/357 o výměře 906 m² a parc. č. 2014/358 o výměře 1170 m², vše v k.ú. Chodov.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

21. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 27. 3. 2009, č.j. PU 380/09, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 12. 11. 2013, č.j. 11 C 221/2009-216, a s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2015, č.j. 24 Co 236/2014-306, soud zjistil, že bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona o půdě tak, že oprávněné osoby Alena Tesařová (podíl 4/6), Libuše Dušková a Marie Šináglová nejsou spoluvlastnicemi nemovitostí podle KN parc. č. 214/288 o výměře 966 m² v k.ú. Chodov (dříve podle PK 249 v k.ú. Chodov).
22. Ze všech výše uvedených rozhodnutí soud dále zjistil, že žalobkyně je právní nástupkyní Naděždy Niessnerové, zemřelé dne 15. 12. 1995, která uplatnila své restituční nároky podle zákona o půdě v zákonem stanovené lhůtě, a že je oprávněnou osobou k uplatnění restitučních nároků podle zákona o půdě, pokud bylo rozhodnuto o nevydání pozemků podle § 11 odst. 1 zákona o půdě. Pozemky vyjmenované ve shora uvedených rozhodnutích nebyly vydány podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě z toho důvodu, že jde o pozemky zastavěné trvalými stavbami postavenými před nabytím účinnosti zákona o půdě a plochy s nimi bezprostředně související jsou nezbytně nutné k zajištění jejich provozu.
23. Z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy ze dne 28. 12. 1968 č. 397 a z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy ze dne 4. 3. 1969 č. 46 soud zjistil, že byl schválen podrobný územní plán výstavby Jižního města v Praze 4. V roce 1969 proběhla revize směrného územního plánu, podle které došlo k dalšímu upřesnění a úpravám původního záměru výstavby. Podle revize směrného plánu z roku 1969 nevydaná část PK č. 198/1 v k.ú. Chodov se nacházela v ploše plánové izolované obytné výstavby, část parc. č. 318 v k.ú. Chodov se nacházela v ploše komunikace II. třídy, náměstí a v ploše souvislé obytné zástavby, parcela EN č. 1368 v k.ú. Chodov se nacházela v ploše komunikace druhé třídy a náměstí, část pozemku PK č. 228 byla určena na plochy izolované obytné zástavby, souvislé obytné zástavby, plochy pro přestavbu a v ploše komunikace II. třídy, část pozemku PK č. 267 v k.ú. Chodov se nacházela v ploše souvislé obytné zástavby a v ploše parková zeleň, hřbitovy, část pozemku PK č. 389 se nachází v ploše lesy, část parc. PK č. 285 se nacházela v ploše izolované obytné zástavby a souvislé obytné zástavby a to v ploše pro přístavbu, část pozemku PK č. 2073/2 a PK č. 261 se nacházely v ploše občanské vybavenosti, v ploše nová zeleň a hřbitovy, případně v ploše souvislé obytné zástavby, pozemky PK č. 306, č. 320, č. 321 a č. 466/1 v k.ú. Chodov se nacházely v ploše souvislé obytné zástavby. Nevydané části pozemků PK č. 226 a 229 v k.ú. Chodov byly zahrnuty v ploše izolované obytné zástavby, části pozemků PK č. 244, č. 249 a č. 1367 (EN č. 2014, 2018, 2019 a č. 2021) byly zahrnuty v ploše souvislé izolované zástavby a v ploše pro přestavbu, pozemky PK č. 374/1 a č. 375/1 (EN část č. 2336/1) se nacházely v ploše izolované sportovní zástavby, sportovní a rekreační ploše, v ploše občanské vybavenosti, lesů, eventuálně v oblasti vodních ploch.
24. Z Rozhodnutí Ministerstva zemědělství a výživy v Praze ze dne 3. 12. 1969, č.j. IV/4-1970, soud zjistil, že byl udělen předchozí souhlas s odnětím zemědělské půdy pro výstavbu sídliště Jižní město – Chodov, v němž jsou zahrnuty i žalobkyni nevydané pozemky PK 198/1 (podle EN část 2031/1), PK č. 318 (EN parc. č. 2026), EN č. 1368, PK č. 267, PK č. 228 (EN část č. 2014), PK č. 285/2 (EN část č. 2026), PK č. 273/2 a 261 (EN část č. 2014), PK č. 306, č. 320, č. 321 a č. 466/1 (EN č. 2026), PK č. 249 (EN část parc. č. 2014), PK č. 226 a č. 229 (EN část parc. č. 2014, č. 2018 a č. 2021), PK č. 244, č. 249 a č. 1367 (EN č. 2014, č. 2018, č. 2019 a č. 2021), vše v katastrálním území Chodov.
25. Z Rozhodnutí Odboru komunálního hospodářství a zemědělství Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 30. 12. 1971, č.j. 1838/71, soud zjistil, že došlo k trvalému odnětí pozemku PK č. 198/1 v k.ú. Chodov zemědělskému půdnímu fondu pro soubor staveb z rozhodnutí odboru územního plánování a architektury NVP ze dne 21. 8. 1973, č.j. OÚPA NVP 8852/73,

soud zjistil, že bylo rozhodnuto o umístění pěti souborů staveb na parc. PK č. 198/1 v k.ú. Chodov.

- 26.Z Rozhodnutí Odboru komunálního hospodářství a zemědělství Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 1. 9. 1970, č.j. 1639/70-212-19/4B.Pol., soud zjistil, že došlo k trvalému odnětí pozemků, a to žalobkyni nevydaných částí PK č. 318 (EN část č. 2026), EN č. 2368, části PK č. 267/2, č. 228, PK č. 285/2 (EN část parc. č. 2026), PK č. 273/2 a 261 (EN část č. 2014), PK č. 320 (EN parc. č. 2026), PK č. 249 (EN část parc. č. 2014), PK č. 226 a 229 (EN část parc. č. 2014, č. 2018 a č. 221), PK č. 244, č. 249 a č. 1367, v k.ú. Chodov zemědělskému půdnímu fondu pro soubor staveb.
- 27.Z Rozhodnutí Odboru komunálního hospodářství a zemědělství Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 2. 10. 1974, č.j. 1323/74-Zár.19, soud zjistil, že došlo k trvalému odnětí pozemků nevydaných částí PK č. 374/1 a č. 375/1 (EN část č. 2336/1) v k.ú. Chodov zemědělskému půdnímu fondu.
- 28.Z Rozhodnutí Útvaru architekta hlavního města Prahy ze dne 28. 9. 1971, č.j. NVP 6169/71 a ze dne 28. 9. 1972, č.j. OÚPA NVP 7842/72, soud zjistil, že bylo rozhodnuto o umístění souboru staveb Jižního města na uvedených pozemcích.
- 29.Z podrobného územního plánu Jižního města z roku 1971 soud zjistil, že výše uvedené pozemky byly určeny k zastavění, eventuálně k částečnému zastavení. Podle směrného územního plánu z roku 1975 se uvedené pozemky nacházely v ploše bydlení, resp. v ploše doprava, částečně též v ploše parků a zahrad a občanské vybavenosti.
- 30.Z kupní smlouvy uzavřené mezi Československým socialistickým státem a manželi Niessnerovými ze dne 19. 11. 1973, soud zjistil, že předmětné pozemky byly vykupovány pro potřeby výstavby Jižního města. Stejně pak vyplývá z kupních smluv ze dne 13. 12. 1971, 14. 3. 1972, 25. 5. 1972, 11. 10. 1972, ze dne 30. 10. 1972, 7. 11. 1972, 8. 11. 1972 a 6. 8. 1984.
- 31.Ze všech výše uvedených důkazů má soud za prokázané, že žalobkyni nevydané pozemky byly vykupovány od jejích právních předchůdců pro účely výstavby sídliště Jižní město.
- 32.Ze znaleckého posudku č. 2321/20/I/2016 zpracovaného doc. Ing. Jaromírem Ryskou, Csc. znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, soud zjistil, že znalec provedl ocenění pozemků parc. č. PK 273/2, parc. č. PK 261, parc. č. PK 285/2 v k.ú. Chodov podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., ke dni 24. 6. 1991. Znalec v rámci posuzovaných podkladů vyšel též ze směrného územního plánu města z roku 1971, z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy č. 397 ze dne 28. 9. 1968 o schválení podrobného územního plánu Jižního města v Praze 4, ze souhlasu s odnětím zemědělské půdy pro výstavbu sídliště Jižní město – Chodov a ze skutečností zjištěných na místě samém. Z posudku soud dále zjistil, že pozemky byly k datu přechodu na stát vykoupěny pro zástavbu, konkrétně pro „komplexní bytovou výstavbu sídliště Jižní město – Chodov“. Znalec rozlišil pozemky určené pro zástavbu, které ocenil částkou 250 Kč/m², a pozemky určené pro parky, které oceňuje částkou 8,45 Kč/m². Celkem byly pozemky oceněny částkou 535 070 Kčs, z čehož na podíl 4/6 pro žalobkyni připadá částka 356 714 Kč.
- 33.Ze znaleckého posudku č. 2321/20/II/2016 zpracovaného znalcem doc. Ing. Jaromírem Ryskou, CSc., znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, soud zjistil, že znalec provedl ocenění pozemků parc. č. PK 267, parc. č. PK 228 a parc. č. PK 389 v k.ú. Chodov podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. ke dni 24. 6. 1991. Znalec vyšel též ze směrného územního plánu města roku 1971 a k roku 1975, z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy č. 397 ze dne 28. 9. 1968 o schválení podrobného územního plánu Jižního města v Praze 4, a ze skutečností zjištěných na místě samém. Pozemky byly k datu přechodu na stát vykoupěny pro zástavbu, konkrétně pro „komplexní bytovou výstavbu sídliště Jižní město – Chodov“. Znalec rozlišil pozemky určené pro zástavbu, které ocenil částkou 250 Kč/m², a Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

pozemky určené pro parky, které oceňuje částkou 8,45 Kč/m². Celkem byly pozemky oceněny částkou 2 459 900 Kčs, z čehož na podíl 4/6 pro žalobkyni připadá částka 1 639 934 Kč.

34. Ze znaleckého posudku č. 2321/20/III/2016 zpracovaného doc. Ing. Jaromírem Ryskou, CSc., znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, soud zjistil, že znalec provedl ocenění pozemků parc. č. PK 318 a parc. č. PK 1368 v k.ú. Chodov podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. ke dni 24. 6. 1991. Znalec vycházel mimo jiné i ze směrného územního plánu města z roku 1971, z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy č. 397 ze dne 28. 9. 1968 o schválení podrobného územního plánu Jižního města v Praze 4. Pozemky byly k datu přechodu na stát vykoupěny pro zástavbu, konkrétně pro „komplexní bytovou výstavbu sídliště Jižní město“. Pozemky byly znaleckým posudkem oceněny na částku 188 500 Kčs. Nevydané pozemky s podílem žalobkyně 4/6 byly oceněny na částku 125 666 Kč.
35. Ze znaleckého posudku č. 2181/06/III/2013 (č.l. 348 spisu) zpracovaného doc. Ing. Jaromírem Ryskou, CSc., soudním znalcem, soud zjistil, že znalec provedl ocenění parcel podle PK č. 226 a č. 229 v k.ú. Chodov podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. ke dni 24. 6. 1991. Znalec vyšel mimo jiné i z územního plánu města pro rok 1971, z rozhodnutí o umístění stavby ze dne 27. 8. 1971, z územního plánu města pro rok 1971, z rozhodnutí o umístění stavby ze dne 27. 8. 1971 a z dalších skutečností zjištěných na místě samém. Z citovaného znaleckého posudku soud zjistil, že k datu vykoupění, tj. k datu 31. 12. 1981, bylo na pozemky PK č. 226 a č. 229 vydáno rozhodnutí o umístění stavby „soubor staveb Jižního města“. Ocenění bylo provedeno podle § 14 vyhlášky, která stanoví cenu za jeden metr čtvereční pozemku nebo jeho části určeného pro stavbu ve výši 250 Kč/m². Pozemky znalec ocenil částkou 2 253 250 Kčs, z čehož na 4/6 podílu žalobkyně připadá částka 1 502 170 Kčs.
36. Ze znaleckého posudku č. 2321/20/IV/2016 zpracovaného doc. Ing. Jaromírem Ryskou, CSc., soud zjistil, že znalec provedl ocenění parcel podle PK č. 198/1 v k.ú. Chodov podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. ke dni 24. 6. 1991. I v tomto posudku znalec vyšel též ze stejného územního plánu města z roku 1971, z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy č. 397 ze dne 28. 9. 1968 o schválení podrobného územního plánu Jižního města v Praze 4, ze souhlasu s odnětí zemědělské půdy pro výstavbu sídliště Jižní město – Chodov, z rozhodnutí o umístění stavby sídliště Jižní město. Ze znaleckého posudku dále soud zjistil, že pozemek byl vykoupěn pro zástavbu, konkrétně pro „komplexní bytovou výstavbu sídliště Jižní město – Chodov“. Znalec ocenil pozemek podle § 14 vyhlášky částkou 458 500 Kčs, z čehož na podíl 4/6 žalobkyně připadá částka 325 667 Kč.
37. Ze znaleckého posudku č. 1982-50/2018 zpracovaného Ing. Lucií Cihelkovou, soudním znalcem z oboru ekonomika, cena a odhady nemovitostí, soud zjistil, že znalec provedl ocenění parc. č. 2014/357, parc. č. 2014/358, parc. č. PK 321, parc. č. PK 466/1, parc. č. PK 306, parc. č. PK 244, parc. č. PK 249, parc. č. EN 1367, parc. č. PK 374/1, parc. č. PK 320 a parc. č. 375/1 v k.ú. Chodov. Znaleč vycházela též ze směrného územního plánu města z roku 1971, z usnesení Rady národního výboru hlavního města Prahy č. 397 ze dne 28. 9. 1968 o schválení podrobného územního plánu Jižního města v Praze 4, ze souhlasu s odnětí zemědělské půdy pro výstavbu sídliště Jižní město – Chodov, dále z rozhodnutí o umístění stavby ze dne 27. 8. 1971 a ze dne 29. 9. 1971. Oceňované pozemky se nachází pod silnicemi, komunikacemi pro pěší, pod veřejnou zelení, sportovišti, jsou zastavěny budovami pro bydlení a částečně se nachází i pod vodní plochou. K datu ocenění se převážně jednalo podle územního plánu o pozemky stavební, pouze část pozemku PK č. 374/1 o rozloze 1411 m² a pozemek PK č. 375/1 o výměře 233 m², měly charakter pozemku jiného. Ocenění uvedených pozemků bylo provedeno podle § 14 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a spoluvlastnický podíl žalobkyně o velikosti 4/6 na uvedených pozemcích byl oceněn částkou 3 922 871,30 Kč.

- 38.Soud dále provedl k důkazu znalecký posudek č. 9788-268-2017 ze dne 10. 10. 2017 (č. l. 132 spisu) zpracovaný Ing. Zdeňkem Tomíčkem, znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, který ocenil pozemek PK 320 v katastrálním území Chodov jako pozemek zemědělský a určil jeho cenu ke dni 8. 11. 1972 na částku 21 175,20 Kč.
- 39.Soud dále k důkazu provedl znalecký posudek č. 9789-269-2017 ze dne 23. 8. 2017 (č.l. 219 spisu) zpracovaný Ing. Zdeňkem Tomíčkem, který ocenil pozemek parc. č. PK 249 v k.ú. Chodov ve stavu ke dni 10. 9. 1971 jako pozemek zemědělský částkou 9 853 Kč.
- 40.Soud k rozdílným ohodnocením pozemků PK 320 a PK 249 v k.ú. Chodov uvádí, že vychází z posudku Ing. Cihelkové, neboť její posouzení druhu pozemků vychází mj. ze směrného územního plánu, z usnesení o schválení podrobného územního plánu Jižního města, ze souhlasů s odnětím zemědělské půdy pro výstavbu sídliště Jižní město, tedy z dokladů ze správních řízení, na základě kterých v konečném důsledku bylo na předmětných pozemcích vybudováno sídliště. Naproti tomu Ing. Tomíček vycházel jen z druhu pozemků, jak byly evidovány v evidenci nemovitostí a uvedeny v rozhodnutích Pozemkového úřadu Praha, který však pozemky ocenil nesprávně (jako pozemky zemědělské nikoliv jako pozemky stavební).
- 41.Dále byl k důkazu proveden znalecký posudek č. 10079-79-2018 ze dne 10. 3. 2018 (č.l. 134 spisu) zpracovaný Ing. Zdeňkem Tomíčkem, který ocenil pozemek č. EN 1367 podle stavu ke dni 13. 12. 1971 jako pozemek stavební částkou 265 000 Kč.
- 42.Ze znaleckého posudku č. 2028-68/2019 zpracovaného Ing. Lucií Cihelkovou, soudním znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, soud zjistil, že znalkyně provedla ocenění pozemku parc. č. 2014/288 v k.ú. Chodov. Znalkyně vyšla mimo jiné z revizního směrného plánu z roku 1969, ze směrného územního plánu města z roku 1971, z rozhodnutí o umístění stavby ze dne 27. 8. 1971, ze souhlasů s odnětím zemědělské půdy pro výstavbu sídliště Jižní město – Chodov, dále pak z rozhodnutí o trvalém odnětí pozemků pro výstavbu sídliště Jižní město – Chodov II. a III. ze dne 1. 9. 1970. Předmětný pozemek je převážně zatravněný, v severní části je zastavěn budovou pro bydlení č.p. 1548 a na části se nachází komunikace pro pěší. Pozemek se podle revize směrného plánu z roku 1969 nacházel v zóně ploch pro přestavbu a podle směrného plánu z roku 1971 v zóně kompaktní zástavby byl proto oceněn jako pozemek stavební podle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. částkou 241 500 Kč, kdy spoluvlastnický podíl žalobkyně činil 4/6, což představuje částku 161 500 Kč.
- 43.Žalobkyně učinila nesporným ocenění náhradních pozemků, jak vyplývá ze znaleckého posudku č. 2619-279/2020 ze dne 12. 9. 2020 zpracovaného Ing. Jirím Cihlářem, znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, kterým byly oceněny následující pozemky takto:
- parc. č. 1517 v k.ú. Záboří u Českých Budějovic na částku 9 702 Kč,
 - parc. č. 1518 v k.ú. Záboří u Českých Budějovic na částku 40 524,60 Kč,
 - parc. č. 2988/1 v k.ú. Holašovice na částku 5 836,68 Kč,
 - parc. č. 20/3 v k.ú. Lipanovice na částku 15 340,22 Kč,
 - parc. č. 129/1 v k.ú. Lipanovice na částku 1 614,06 Kč,
 - parc. č. 129/2 v k.ú. Lipanovice na částku 41 227,74 Kč,
 - parc. č. 129/3 v k.ú. Lipanovice na částku 54 683,80 Kč,
 - parc. č. 135/1 v k.ú. Lipanovice na částku 27 367,54 Kč,
 - parc. č. 135/4 v k.ú. Lipanovice na částku 25 476,10 Kč,
 - parc. č. 1172/1 v k.ú. Lipanovice na částku 132 943,80 Kč,
 - parc. č. 127 v k.ú. Lipanovice na částku 4 261 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- parc. č. 2599/13 v k.ú. České Budějovice 6 na částku 111 042 Kč,
- parc. č. 54/11 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 660,45 Kč,
- parc. č. 54/12 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 90,30 Kč,
- parc. č. 54/13 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 2,10 Kč,
- parc. č. 54/14 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 36,23 Kč,
- parc. č. 54/15 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 41,48 Kč,
- parc. č. 54/16 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 6,30 Kč,
- parc. č. 54/17 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 54,08 Kč,
- parc. č. 54/18 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 40,43 Kč,
- parc. č. 71/7 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 343,65 Kč,
- parc. č. 210/4 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 960,75 Kč,
- parc. č. 591/5 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 1 032 Kč,
- parc. č. 1014/5 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 650,75 Kč,
- parc. č. 1014/18 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 3 007,15 Kč,
- parc. č. 1014/22 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 726,10 Kč,
- parc. č. 1021/2 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 90 Kč,
- parc. č. 1052/5 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 1 796,68 Kč,
- parc. č. 1054/5 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 2 948,90 Kč,
- parc. č. 1054/6 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 514,30 Kč,
- parc. č. 1090 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 1 542 Kč,
- parc. č. 1108/10 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 144,56 Kč,
- parc. č. 1152/29 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 59,63 Kč,
- parc. č. 1181/1 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 23 968,88 Kč (za pozemek částku 21 193,88 Kč a za trvalé porosty částku 2 503 Kč),
- parc. č. 1181/10 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 29,25 Kč,
- parc. č. 1181/11 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 43,88 Kč,
- parc. č. 1181/12 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 2,63 Kč,
- parc. č. 1181/13 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 4,73 Kč,
- parc. č. 1181/14 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 6,30 Kč,
- parc. č. 1208/3 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 2 415 Kč,
- parc. č. 1208/7 v k.ú. Líšnice u Kostelce na částku 411 Kč.

44. Ze znaleckého posudku Ing. Ivana Kuchyňky, soudního znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, č. 3-833-21 ze dne 23. 3. 2021 (č.l. 311 spisu), soud zjistil, že další ocenění náhradních pozemků stanovilo ocenění náhradních pozemků takto:

- parc. č. 1011/4 ve výši 7 026 Kč,
- parc. č. 1011/5 na částku 6 804 Kč,
- parc. č. 1011/11 na částku 7 845 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- parc. č. 1069 na částku 1 512 Kč.

Z posudku dále vyplývá, že součástí pozemků parc. č. 1068/11 a parc. č. 1069 je vodní dílo – zemní hráz rybníka, dále se zde nachází torzo kbelu a drobná dřevěná stavba.

45. Vzhledem k tomu, že podle názoru soudu nebylo nutné zjišťovat, zda v případě vyřizování restitučního nároku žalobkyně vykazovalo a vykazuje jednání žalované a jejího právního předchůdce znaky liknavosti či svévole, zabýval se soud především zkoumáním, zda žalobkyní požadované pozemky splňují hlediska vhodnosti vydání těchto pozemků jako pozemků náhradních.
46. Z informací o pozemku a z výpisu z katastru z nemovitostí soud zjistil, že žalovaná je podílovým spoluvlastníkem o velikosti podílu id. 2/16 na pozemcích parc. č. 210/45, parc. č. 210/46, parc. č. 1032/1, parc. č. 1032/2 a parc. č. 1032/3, v katastrálním území Líšnice u Kostelce, zapsaných na listu vlastnictví č. 477 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, pro katastrální území Líšnice u Kostelce a obec Hluboká nad Vltavou, dále vlastníkem pozemku parc. č. 1517, parc. č. 1518 v katastrálním území Záboří u Českých Budějovic zapsaných na listu vlastnictví č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice, pro katastrální území Záboří u Českých Budějovic, obec Záboří, dále pozemku parc. č. 2988/1 v katastrálním území Holašovice zapsaného na listu vlastnictví č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální území České Budějovice, pro katastrální území Holašovice a obec Jankov, dále pozemku č. 20/3 v katastrálním území Lipanovice, zapsaného na listu vlastnictví č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální území České Budějovice, pro katastrální území Lipanovice a obec Záboří, dále pozemků č. 129/1, parc. č. 129/2, parc. č. 129/3, parc. č. 135/1, parc. č. 135/4, parc. č. 1172/1, parc. č. 127, všechny v katastrálním území Lipanovice, zapsaných na listu vlastnictví č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, pro katastrální území Lipanovice a obec Záboří, dále pozemku parc. č. 2599/13 v k.ú. České Budějovice 6, zapsaného na listu vlastnictví 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, pro katastrální území České Budějovice a obec České Budějovice, dále pozemků parc. č. 54/11, parc. č. 54/12, parc. č. 54/13, parc. č. 54/14, parc. č. 54/15, parc. č. 54/16, parc. č. 54/17, parc. č. 54/18, parc. č. 71/7, parc. č. 210/4, parc. č. 591/5, parc. č. 1011/4, parc. č. 1011/5, parc. č. 1011/11, parc. č. 1014/5, parc. č. 1014/18, parc. č. 1014/22, parc. č. 1021/2, parc. č. 1052/5, parc. č. 1054/5, parc. č. 1054/6, parc. č. 1068/11, parc. č. 1069, parc. č. 1090, parc. č. 1108/10, parc. č. 1152/29, parc. č. 1181/1, parc. č. 1181/10, parc. č. 1181/11, parc. č. 1181/12, parc. č. 1181/13, parc. č. 1181/14, parc. č. 1208/3 a parc. č. 1208/7, všechny v katastrálním území Líšnice u Kostelce, zapsaných na listu vlastnictví č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, pro katastrální území Líšnice u Kostelce a obec Hluboká nad Vltavou.
47. Z listiny označené jako nároky vybraných oprávněných osob (č.l. 145 spisu) vyplývá, že ke dni 13. 1. 2020 eviduje žalovaná restituční nárok žalobkyně jako přečerpaný částkou 1 718 227,40 Kč.
48. Soud k důkazu blíže nehodnotí protokol z vyhodnocení výzvy (č.l. 203 spisu), odstoupení od návrhu nabídky kupní ceny pozemku (č.l. 208 spisu), neboť hodnocení těchto důkazů nepovažuje za podstatné pro posouzení věci. Totéž platí i ohledně zápisu z vyhodnocení výzvy (č.l. 216 spisu), ohledně nabídkových listů (č.l. 217-218 spisu).
49. Ze sdělení Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, ze dne 3. 5. 2021 (č.l. 359 spisu) soud zjistil, že katastrální úřad obdržel dne 1. 3. 2021 oznámení Státního pozemkového úřadu o zahájení řízení o komplexních pozemkových úpravách v k.ú. Líšnice u Kostelce. Na výpisech z katastru nemovitostí není v současnosti vyznačena žádná poznámka o probíhajícím řízení o pozemkových úpravách, neboť řízení o komplexních pozemkových úpravách Líšnice u Kostelce se v současnosti nachází v rané fázi (pravděpodobně před výběrem zpracovatele komplexních pozemkových úprav). Poznámka o zahájení Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

pozemkových úprav je do katastru nemovitostí zapisována ke konkrétním nemovitostem až po vyšetření a zaměření obvodu komplexních pozemkových úprav zpracovatelskou firmou na základě žádosti SPÚ. Ze sdělení Státního pozemkového úřadu ze dne 1. 3. 2021 (č.l. 260 spisu) soud zjistil, že Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihočeský kraj, pobočka České Budějovice, zahájil řízení o komplexních pozemkových úpravách Líšnice u Kostelce.

50. Ze Smlouvy o dílo ze dne 27. 7. 2021 (č.l. 455 spisu) soud zjistil, že žalovaná uzavřela se sdružením společností AGROPOZ CB s.r.o. a GEOPOZEM CB s.r.o. smlouvu, jejímž předmětem je provedení Komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Líšnice u Kostelce.
51. Z výpovědi svědka MUDr. Františka Touška soud zjistil, že by mu nevadilo při výkonu jeho vlastnického práva, pokud by podíl k pozemkům, který nyní má žalovaná, nabyla žalobkyně a že by nebrojil proti tomu, aby žalobkyně podíl na předmětných pozemcích, kde má svědek spoluvlastnický podíl, žalobkyně nabyla.
52. Soud dále k důkaznímu návrhu žalobkyně vyslechl paní Ruženu Matoušovou, která má na pozemcích parc. č. 210/45, parc. č. 210/46, parc. č. 1032/1, parc. č. 1032/2 a parc. č. 1032/3, všechny v k.ú. Líšnice u Kostelce, spoluvlastnický podíl o velikosti id. 1/16, k tomu, aby bylo zjištěno, zda by měla námitky proti tomu, aby podíl státu o velikosti 2/16 na uvedených pozemcích získala jako náhradu za nevydané pozemky žalobkyně, zda by toto vydání považovala za porušení předkupního práva svědkyně coby spoluvlastníka předmětných pozemků. K tomuto se však jmenovaná svědkyně vyjádřit nedokázala.
53. Z územního plánu Hluboká nad Vltavou (č.l. 375-416 spisu) soud zjistil, že pod č. 16 je evidován prvek územního systému ekologické stability „Skleník“ s velikostí 6,48 ha a způsobem využití rybník, louka, lada, les, kdy jako hlavní způsob využití je územní systém ekologické stability (ÚSES). Jako přípustné využití je současné využití a budoucí využití ploch závazně navržené platnou UVD a využití, které zajišťuje přirozenou druhovou skladbu biotyp odpovídající trvalým stanovištním podmínkám, jiné jen pokud nezhorší ekologickou stabilitu. Nesmí dojít ke znemožnění navrhovaného využití nebo zhoršení přírodní funkce současných ploch ÚSES. Jako podmíněné využití jsou pouze ve výjimečných případech přípustné nezbytně nutné liniové stavby, vodohospodářské zařízení, ČOV, atd. při co nejmenším zásahu do biocentra a narušení jeho funkčnosti. Jako nepřípustné využití jsou považovány změny funkčního využití, které by snižovaly současný stupeň ekologické stability daného území (změna druhu pozemku s vyšším stupněm ekologické stability na druh s nižším stupněm ekologické stability, např. z louky na ornou půdu), dále pak změny, které jsou v rozporu s funkcí těchto ploch v ÚSES, jakékoliv změny funkčního využití, které by znemožnily či ohrozily funkčnost biocenter.
54. Ze zjištěných skutečností učinil soud tento závěr o skutkovém stavu. Právní předchůdci žalobkyně byli vlastníky pozemků v k.ú. Chodov, které přešly na Československý stát za účelem výstavby sídliště Jižní město, které následně na těchto pozemcích bylo postaveno. Paní Naděžda Niessnerová v roce 1992 uplatnila svůj restituční nárok. V průběhu restitučního řízení paní Niessnerová zemřela a restituční nárok přešel na žalobkyni. Restituční nárok žalobkyně dosud není plně uspokojen. Žalovaná ocenila převedené pozemky jako pozemky zemědělské, ocenit je jako pozemky stavební odmítala a nadále odmítá a restituční nárok žalobkyně eviduje jako přecerpaný, a to s ohledem na cenu vydaných pozemků na základě již dříve vydaných rozhodnutí soudů. Celková hodnota restitučního nároku žalobkyně činí 7 596 771,32 Kč, uspokojen je dosud ve výši 5 721 632,18 Kč. Vydání pozemků uvedených ve výroku I. tohoto rozsudku nebrání žádné překážky, vydání pozemků uvedených pod výrokem II. brání překážky, jež jsou rozvedeny níže.
55. Podle § 4 odst. 1 zákona o půdě je oprávněnou osobou občan České republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. 2. 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1. Podle odst. 2 cit. ustanovení zemře-li osoba, jejíž nemovitost přešla na stát v době od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990 do Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v případech uvedených v § 6, před uplynutím lhůty uvedené v § 13, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České republiky, fyzické osoby v tomto pořadí: dědicové ze závěti, děti a manžel osoby uvedené v odst. 1, rodiče osoby uvedené v odst. 1, sourozenci osoby uvedené v odst. 1, popř. na jeho místě děti a manžel sourozence. Podle odst. 4 cit. ustanovení v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice. V řízení nebylo pochyb o tom, žalobkyně je oprávněnou osobou ve smyslu cit. ustanovení, o čemž svědčí již správním orgánem vydaná rozhodnutí, kterými bylo určeno, že žalobkyně jako oprávněná osoba není vlastníkem v rozhodnutích uvedených pozemků, a svědčí o tom i vydaná soudní rozhodnutí, jimiž bylo vyhověno žalobám žalobkyně, jimiž se domáhala nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků. Ostatně to, že by žalobkyně nebyla oprávněnou osobou, nebylo ani žalovanou zpochybňováno.

56. Dle § 11 odst. 1 zákona o půdě nelze vydat pozemky v případě, že ad a) k pozemku bylo zřízeno právo osobního užívání, ad b) na pozemku byl zřízen hřbitov, ad c) pozemek je zastavěn, ad d) na pozemku je zřízena zahrádková či chatová osada, ad e) na pozemku je zřízeno sportovní nebo tělovýchovné zařízení, ad f) nelze provést identifikaci parcel z důvodu nedokončeného přidělového řízení.
57. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový fond jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby. Podle odst. 13 cit. ustanovení cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhl. č. 182/1988 Sb., o cenách staveb pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků na náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební. Ustanovení vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řízení a stavebního úřadu, ve znění pozdějších předpisů se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odst. 11.
58. Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydává a za který nebyl poskytnut náhradní pozemek.
59. Podle § 17 odst. 3 písm. a) zákona o půdě nemovitosti ve vlastnictví státu, na které nebylo uplatněno právo na vydání podle § 13, může pozemkový fond převést do vlastnictví oprávněných osob k uspokojení jejich nároku na náhradu podle § 14 až 16 nebo § 20.
60. Podle § 28a zákona o půdě se náhrady podle tohoto zákona poskytují v cenách platných ke dni 24. 6. 1991.
61. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., o státním pozemkovém úřadu, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby: a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto, b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, c) zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav, d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu, e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech, f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a na území národních Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

parků, g) pozemky, u nichž bylo Státním pozemkovým úřadem zahájeno správní řízení podle § 3 odst. 3, do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nebo h) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b). Podle odst. 2 cit. zákona na žádost Státního pozemkového úřadu sdělí příslušný správní úřad, zdali pozemky, které mají být převedeny podle tohoto zákona, nejsou podle odst. 1 z převodu vyloučeny.

62. Soudní judikatura (včetně rozhodovací praxe Ústavního soudu) je dlouhodobě ustálena na názoru, že osoby, jimž podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, jsou oprávněny domáhat se žalobou, aby byla žalovaná zavázána povinností uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků ve vlastnictví žalované, ač jim jinak právo na výběr náhradního pozemku nepřísluší, to za předpokladu, že přes aktivní přístup oprávněné osoby žalovaná neplní svou povinnost udržovat nabídku náhradních pozemků v takovém kvalitativním a kvantitativním složení, aby restituční nároky byly uspokojovány bez zbytečných průtahů a vůči oprávněné osobě vykazuje přístup, který je možné označit za liknavý, nebo dokonce svévolný (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009).
63. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žalobkyně disponuje doposud neuspokojeným nárokem na vydání náhradních pozemků, byť žalovaná zastává názor, že její nárok je přečerpan. Tento rozpor je vyvolán rozdílným posouzením charakteru odňatých pozemků.
64. Soudní judikatura je konstantní rovněž v závěru, že pakliže byly pozemky, které nelze vydat, v době přechodu na stát formálně vedeny v evidenci jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě, je třeba jejich ocenění řešit tak, že takové pozemky budou oceněny jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 vyhl. č. 182/1998 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. Judikatura Nejvyššího soudu je konstantní rovněž v závěru, že za územně plánovací dokumentaci lze se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu považovat i schválený směrný územní plán vydaný podle příslušného právního předpisu, v důsledku čehož je pozemky určené k zastavění v době jejich ocenění nezbytně ocenit jako pozemky určené pro stavbu (k tomu srovnej např. 28 Cdo 4758/2016). Z provedených důkazů má soud za prokázané, že nevydané pozemky byly vykupovány za účelem výstavby sídliště Jižní město, v době, kdy již existovaly směrné územní plány, došlo k odnětí pozemků ze zemědělského půdního fondu a bylo rozhodováno o umístění konkrétních staveb.
65. Podle názoru soudu žalovaná ocenění nároku žalobkyně provedla nesprávně a nevzala v úvahu stavební charakter převážné většiny nevydaných pozemků. Na tomto nesprávném ocenění žalovaná setrvala i přes opakovaná soudní rozhodnutí, jimiž bylo na nesprávný přístup žalované poukazováno. Za těchto okolností se jako absurdní jeví výtka žalované vůči žalobkyni týkající se nedostatku aktivního přístupu žalobkyně k veřejným nabídkám, když sama žalovaná evidovala nárok žalobkyně v nesprávné výši a přecenění nároku nadále odmítá. Žalovaná i přes řadu pravomocných rozhodnutí jejich výsledky zcela ignoruje, setravává stále na shodné (avšak mylné) argumentaci a tím uspokojení nároku žalobkyně brání. Tím, že žalovaná eviduje restituční nároky žalobkyně v nesprávné výši, je žalobkyni fakticky znemožněno účastnit se žalovanou akcentovaných veřejných nabídek. Lpění na podhodnoceném ocenění restitučního nároku žalobkyně je možno posoudit jako projev libovůle žalované, kdy současně jako liknavost je nutno hodnotit i stav, kdy po nepřiměřeně dlouhém správním řízení žalovaná nečinila žádné kroky k odstranění sporné výše restitučního nároku.
66. K vyjádření žalované, že se žalobkyně neúčastnila veřejných nabídek, soud k tomu uvádí, že se jí žalobkyně ani účastnit nemohla, když žalovaná evidovala v nesprávné výši hodnotu restitučního nároku žalobkyně, která tak neměla „co nabídnout“.
67. K názoru žalované, že žalobkyně záměrně přihlašuje vyšší nároky, než jí žalovaná přiznala, a že tím obchází zákon, soud uvádí, že je dalším z mylných postojů žalované vycházejícím prvotně z nesprávně evidovaného restitučního nároku. V žádném z dřívějších řízení soudy obcházení Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

zákona žalobkyní nedovodily a nejinak tomu je i v projednávané věci. Naopak je to žalovaná, která svým nesprávným oceněním restitučního nároku žalobkyně obchází zákon.

- 68.K názoru žalované, že postup při oceňování nevydaného pozemku vychází vždy jen ze zásad stanovených vyhláškou č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., tj. ze stavu pozemku vedeného v evidenci nemovitostí v době jeho převzetí státem, soud uvádí, že evidence nemovitostí neobsahovala vždy přesné a aktuální údaje a neplatila u ní presumpce správnosti zapsaných údajů, tj. nebylo možné vycházet formálně jen z údajů zapsaných v katastru nemovitostí.
- 69.K názoru žalované, že žalobkyně se nikdy nedomáhala přecíslení svých nároků 6-11, a tudíž že na její straně chybí nezbytná součinnost, soud považuje za ukázkový alibismus. Jen stěží se lze byt' jen na okamžik domnívat, že žalovaná, která zatvrzele odmítala (a nadále odmítá) přecenit nároky žalobkyně z rozhodnutí 1-5 a nadále přes četnou konstantní judikaturu soudů včetně soudů Nejvyššího a Ústavního odmítá akceptovat jednotný názoru soudů, že pozemky odňaté za účelem výstavby mají být oceněny (byť formálně vedené v době jejich převodu na stát jako pozemky zemědělské) jako pozemky stavební, by k žádosti žalobkyně najednou k přecenění nároků přistoupila a vyhověla tak požadavku žalobkyně. Vyjádření žalované v sobě skrývá logický rozpor, kdy na jedné straně tvrdí, že žalobkyně oceňuje své nároky nesprávně a že její restituční nárok je již přečerpan, a na straně druhé žalobkyni vyčítá, že se nedomáhala přecenění svých nároků z rozhodnutí 6-11. Pokud žalobkyně nepřistoupila k žádosti o přecenění nároků z rozhodnutí 6-11, nelze považovat její postup za nedostatek součinnosti, neboť nepochybně považovala takový krok v souladu na svou předchozí negativní zkušenost s dřívějšími rozhodnutími žalované o žádostech o přecenění za pouhý formální a k úspěchu předem odsouzený úkon. Pokud takové žádosti o přecenění dalších nároků žalobkyně nepodala, nepovažuje to soud za nedostatek součinnosti. Jiná situace by byla, pokud by žalovaná po řadě takřka totožných rozhodnutí soudů ohledně ocenění sama u rozhodnutí 1-5 k přecenění přistoupila. K tomu však nedošlo a s ohledem na trvalý postoj žalované takový krok ani očekávat nelze.
- 70.Žalovaná z judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu staví do popředí ta rozhodnutí, která obecně hovoří o obligatorní účasti oprávněné osoby ve veřejných nabídkách, a dá se říci, že ostentativně přehlíží (převažující) rozhodnutí, která ve prospěch oprávněných osob hovoří o jejich právu domáhat se uspokojení svých restitučních nároků žalobou na nahrazení projevu vůle na vydání náhradních pozemků, zejména pak rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu a nálezy Ústavního soudu. A přehlíží rovněž konstantní rozhodovací praxi soudů všech stupňů ve skutkově stejných sporech mezi totožnými účastníky, jejichž předmětem byla žaloba žalobkyně na nahrazení projevu vůle na převod náhradních pozemků, tedy i rozhodnutí soudu dovolacího.
- 71.Žalovaná tvrdí, že má povinnost uplatňovat ke všem restituentům rovnocenný přístup. To však s ohledem na skutečnosti uváděné žalobkyní, jež byly opakovaně předmětem soudního přezkumu, lze považovat jen za prázdnou proklamaci zákonem stanovené povinnosti žalované, kterou však tato pohříchu až příliš často ponechávala nenaplněnou.
- 72.K argumentaci žalované, že je třeba restituční proces rozdělit na dvě fáze, a to na první fázi, kde jde o veřejnoprávní vztah, v němž je rozhodováno v rámci správního řízení o samotné existenci a výši restitučního nároku, a na druhou fázi, která přichází v úvahu až tehdy, kdy je nárok po právu, ale naturální restituce není možná, kdy jde o vztah soukromoprávní, a až v případě liknavosti žalované jako dlužníka osoby oprávněné v rámci této fáze je obranou právě žaloba na nahrazení projevu vůle, soud uvádí, že obě fáze představují jeden nedílný celek v uplatnění restitučního nároku žalobkyně, který počíná uplatněním nároku žalobkyně u Pozemkového úřadu, a který končí získáním náhradních pozemků, ať už úspěchem ve veřejné nabídce, nebo bezúplatným převodem náhradních pozemků na základě podané žaloby v situaci, kdy restituční nárok oprávněné osoby není dlouhodobě uspokojen v důsledku liknavého či dokonce svévolného přístupu žalované. Žalovanou zmiňované fáze tak nelze z hlediska délky trvání posuzovat

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

odděleně, nýbrž jako celek, neboť je to stát, jehož složkou je Státní pozemkový úřad (dříve PÚ), který odpovídá za to, že restituční řízení oprávněné osoby skončí řádně jako celek uspokojením uplatněného nároku, a to v rozumné lhůtě. Státní pozemkový úřad se nemůže tvářit, že se ho veřejnoprávní fáze netýká. Oprávněnou osobu nemůže zajímat, která organizační složka státu a proč nese podíl na neodůvodnitelně dlouhé době vyřízení restitučního nároku. Jako mylný je nutné odmítnout názor, že až v případě liknavosti žalované jako dlužníka je obranou žaloba na nahrazení projevu vůle. Soud na tomto místě připomíná žalované, že i tento další nesprávný názor již byl judikaturou vyvrácen. Je-li i po 29 letech po řádném uplatnění restitučního nároku žalobkyně tento nárok neuspokojený v plném rozsahu a žalobkyně tak je nucena neustále o uspokojení svého nároku usilovat, nelze tento postup žalované a jejího právního předchůdce označit jinak než za liknavý. Judikatura Nejvyššího soudu je rovněž ustálena v názoru, že jako přinejmenším liknavý (ba až svévolný) lze kvalifikovat i takový postup žalované a jejího právního předchůdce, jímž bez ospravedlnitelného důvodu stěžovala uspokojení nároku oprávněné osoby zásadně předpokládaným způsobem (tj. prostřednictvím veřejné nabídky pozemků) nesprávným oceněním nároku, tj. nesprávným určením ceny oprávněné osobě odňatých a nevydaných pozemků, a kdy proto nebylo možno na oprávněné osobě spravedlivě požadovat další účast na veřejných nabídkách. Brání-li se žalovaná přes jednoznačnou soudní judikaturu správnému ocenění restitučního nároku žalobkyně ve smyslu předložených znaleckých posudků, je označení takového přístupu žalované nerespektujícího pravomocná soudní rozhodnutí za svévolný zcela namístě.

73. Vzhledem k tomu, že podle názoru soudu existuje i s ohledem na dříve proběhnuvší řízení dostatečný podklad pro závěr, že postup žalované při vyřizování restitučních nároků žalobkyně je liknavý a svévolný, zabýval se soud převoditelností náhradních pozemků.
74. Podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR je podmínkou pro vyhovění žalobě o uložení povinnosti žalované bezúplatně převést oprávněné osobě náhradní zemědělský pozemek za nevydaný pozemek, aby šlo o pozemek k převodu vhodný, tedy o pozemek, jenž by byl, nebýt liknavého postupu Pozemkového fondu ČR, potažmo žalované, do veřejné nabídky zařaditelný (srovnej např. 28 Cdo 2067/2020). Při posuzování vhodnosti pozemku k převodu oprávněné osobě jako pozemku náhradního je významné, zda převodu náhradního pozemku nebrání zákonné překážky uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 zákona č. 503/2012 Sb., zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda převod pozemků není z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem, případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu. Podle názoru Nejvyššího soudu ČR také platí, že zákon o půdě směřuje především ke zmírnění křivd způsobených vlastníky a uživateli půdy, potažmo jiného zemědělského majetku v době nesvobody. Citovaný předpis sice počítá rovněž se zlepšením péče o zemědělskou a lesní půdu, obilnin, narušených vlastnických vztahů k půdě, avšak tento účel má být podřazen požadavku zmírnění majetkových křivd, a v případě konfliktu mu musí ustoupit (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3588/2011).
75. Soud neshledal žádné překážky, tedy ani zákonné ani jiné, které by bránily převodu pozemků parc. č. 1517 a parc. č. 1518 v k.ú. Záboří u Českých Budějovic, pozemku parc. č. 2988/1 v k.ú. Holašovice, dále pozemků parc. č. 20/3, parc. č. 129/1, parc. č. 129/2, parc. č. 129/3, parc. č. 135/1, parc. č. 1172/1 a parc. č. 127 v k.ú. Lipanovice, rozhodl proto tak, že tyto pozemky žalobkyni vydal.
76. Jedním z pozemků, o jehož vydání žalobkyně žádala, je pozemek parc. č. 2599/13 v k.ú. České Budějovice 6. Tento pozemek je předmětem řízení vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 28 C 196/2019. V tomto řízení však o vydání tohoto pozemku rozhodnuto doposud nebylo, proto ani u tohoto pozemku soud neshledal žádnou překážku pro jeho vydání žalobkyni.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.

- 77.Co do počtu největší množství pozemků požadovaných žalobkyní k vydání se nachází v k.ú. Líšnice u Kostelce. U těchto pozemků žalovaná namítala, že v k.ú. Líšnice u Kostelce byly zahájeny komplexní pozemkové úpravy, dále že se jedná o pozemky pro převod nevhodné, a to pozemků parc. č. 54/12, parc. č. 54/13, parc. č. 54/14, parc. č. 54/15, parc. č. 54/18, parc. č. 71/7, parc. č. 210/4, parc. č. 591/5, parc. č. 1011/4, parc. č. 1011/5, parc. č. 1011/11, parc. č. 1014/5, parc. č. 1014/18, parc. č. 1014/22, parc. č. 1021/2, parc. č. 1052/5, parc. č. 1054/5, parc. č. 1054/6, parc. č. 1068/11, parc. č. 1069, parc. č. 1090, parc. č. 1108/10, parc. č. 1152/29, parc. č. 1181/1, parc. č. 1181/10, parc. č. 1181/11, parc. č. 1181/12, parc. č. 1181/13, parc. č. 1181/14 a parc. č. 1208/7. Jako nevhodné k převodu označila žalovaná uvedené pozemky zejména z toho důvodu, že komplexní pozemkové úpravy již byly naplánovány a zahájeny (viz vyjádření ze dne 20. 5. 2021).
- 78.K námitce žalované, že pozemky v k.ú. Líšnice u Kostelce jsou dotčeny komplexními pozemkovými úpravami, soud uvádí, že tato skutečnost vydání pozemků nebrání. Z judikatury Nejvyššího soudu ČR vyplývá, že sama okolnost, že pozemek, jenž má být oprávněné osobě podle zákona o půdě vydán jako pozemek náhradní, je dotčen probíhajícím (případně teprve plánovaným) řízením o komplexní pozemkové úpravě, není na překážku závěru o jeho vhodnosti k vydání oprávněné osobě. Ohledně pozemků v k.ú. Líšnice sice bylo podle sdělení Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jč. kraj, Pobočka České Budějovice, zahájeno řízení o KoPÚ dne 6. 2. 2018, již je znám zhotovitel návrhu KoPÚ, avšak poznámka o zahájení pozemkových úprav dosud v katastru nemovitostí vyznačena není. Z uvedeného je zřejmé, že vznik případné překážky pro převod pozemků v k.ú. Líšnice u Kostelce není aktuální, a proto zahájení řízení KoPÚ v tomto případě překážku převodu těchto pozemků nepředstavuje.
- 79.Jak soud uvedl již výše, zahájení komplexních pozemkových úprav není podle judikatury na překážku závěru o jeho vhodnosti k vydání oprávněné osobě. Soud proto rozhodl, že rozhodl o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu na bezúplatný převod některých pozemků nacházejících se v k.ú. Líšnice u Kostelce, a to pozemků parc. č. 54/11, parc. č. 71/7, parc. č. 210/4, parc. č. 591/5, parc. č. 1021/2, parc. č. 1054/5, parc. č. 1054/6, parc. č. 1090, parc. č. 1108/10, parc. č. 1052/29, parc. č. 1181/1, parc. č. 1208/3 a parc. č. 1208/7. Soud je toho názoru, že převodu těchto pozemků nebrání žádná zákonná překážka, nejde o pozemky zatížené právy třetích osob, u těchto pozemků nevzniknou jiné problémy při hospodaření.
- 80.Překážky pro převod naproti tomu soud shledal u pozemků nacházejících se v k.ú. Líšnice u Kostelce parc. č. 54/12, parc. č. 54/13, parc. č. 54/14, parc. č. 54/15, parc. č. 54/16, parc. č. 54/17, parc. č. 54/18, parc. č. 210/4, parc. č. 1052/5, parc. č. 1181/10, parc. č. 1181/11, parc. č. 1181/12, parc. č. 1181/13 a parc. č. 1181/14, neboť se jedná o pozemky, kterými buď prochází Líšnický potok, nebo se jedná o malé pozemky nacházející se přímo u Líšnického potoka, a podle názoru soudu se jedná o pozemky, jejichž zemědělské využití si soud dokáže představit jen velmi obtížně.
- 81.Překážka obtížné využitelnosti brání podle názoru soudu rovněž vydání dalších pozemků v k.ú. Líšnice u Kostelce, a to pozemků parc. č. 1011/4, parc. č. 1011/5, parc. č. 1011/11, parc. č. 1014/5, parc. č. 1014/18, parc. č. 1014/22, parc. č. 1068/11 a parc. č. 1069, neboť uvedené pozemky tvoří součást biocentra „Skleník“, u kterých je podle územního plánu Města Hluboká nad Vltavou kladen důraz na zachování stávajícího způsobu využití, tedy využití zajišťujícího druhovou skladbu bioty odpovídající trvalým stanovištním podmínkám, kdy nesmí dojít ke znemožnění navrhovaného využití nebo zhoršení přírodní funkce současných ploch a kdy nepřipustným využitím jsou takové změny funkčního využití, které by snižovaly současný stupeň ekologické stability daného území (např. změna z louky na ornou půdu). Část z uvedených pozemků přitom představuje vypuštěný rybník, kdy tyto pozemky plní funkci zachycování vody v krajině. Ze zásad územního plánu je zřejmé, že je nepřipustná jakákoliv změna, která by dosavadní způsob využití posunula směrem k intenzivnějšímu využívání, kterým by využití

pozemku k zemědělským účelům nepochybně vedlo. Soud je proto toho názoru, že zařazení uvedených pozemků do biocentra „Skleník“ a stanovení způsobu jejich využití s důrazem na zachování trvalých stanovištních podmínek, aby nebyla zhoršena ekologická stabilita, představuje překážku v podstatě vylučující zemědělské využití uvedených pozemků. Proto tedy tyto pozemky nebyly soudem do bezúplatného převodu žalobkyni zařazeny.

82. Vydány tedy s ohledem na výše uvedené byly žalobkyni pozemky v celkové hodnotě 503 907,91 Kč, nevydány pozemky byly v celkové hodnotě 37 101,09 Kč.

83. O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o.s.ř.. Žalobkyni byly vydány pozemky v hodnotě 503 907,91 Kč a zamítnuta byla žaloba ohledně pozemků v úhrnné hodnotě 37 101,09 Kč, nicméně soud je toho názoru, že jí náleží plná náhrada nákladů řízení. Vychází ze skutečnosti, že co do základu byl nárok žalobkyně důvodný zcela, jen rozsah vydaných pozemků závisel na tom, zda se jednalo o pozemky k vydání vhodné či nikoliv, což je okolnost, kterou žalobkyně nemohla nikterak ovlivnit. Z tohoto důvodu se do rozhodnutí o nákladech řízení nijak nepromítlo částečné zastavení řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby, kterým žalobkyně zcela správně reagovala na zjištěné překážky bránící převodu pozemků. Tarifní hodnotu pak tvoří součet obou částek, který činí 541 000 Kč. Tarifní hodnotě odpovídá odměna advokáta ve výši 10 500 Kč za jeden úkon právní služby. Soud přiznal žalobkyni na náhradu nákladů částku 118 340 Kč, kterou představuje odměna advokáta ve výši 105 000,- Kč podle § 7 bod 6 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, za 10 úkonů právní služby po 10 500 Kč (1. převzetí a příprava zastoupení, 2. podání žaloby, 3. vyjádření žalobkyně ze dne 8. 2. 2021, 4. účast u jednání soudu dne 23. 2. 2021 v rozsahu dvou úkonů právní služby, 5. účast u jednání soudu dne 20. 4. 2021 v rozsahu dvou úkonů právní služby, 6. účast u jednání soudu dne 1. 6. 2021, 7. účast u jednání soudu dne 21. 7. 2021, 8. závěrečný návrh), 10 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 adv. tarifu, náhrada za ztrátu času za 32 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 adv. tarifu, 4x jízdné z Prahy do Českých Budějovic a zpět při vzdálenosti 150 km osobním automobilem tov. zn. Škoda Kodiaq, RZ 6AE 5841, průměrná spotřeba podle TP 5,7 litru na 100 km, sazba základní náhrady 4,40 Kč/1 km podle vyhl. č. 589/2020 Sb., cena nafty 27,20 Kč na 1 litr.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení stejnopisu jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti tímto rozsudkem uložené řádně, včas a dobrovolně splněny, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

České Budějovice 24. srpna 2021

JUDr. Jiří Křivanec, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Tetourová.